

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΖ' (ΕΣΑΜΗΝΟ Β')

Σάββατο Ἀθήνα, 21 Νοεμβρίου 1920

ΑΡΙΘ. 711

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ: Λουίζα—Σε παιδικό φίλο.
Γ.Ρ. ΣΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τὸ θέατρο τῶν ἰδεῶν κ' ὁ
κ. Δ. Π. Ταγκόπουλος.
ΕΒΕΡΟΣ: Ἀντίλαλος.
ΜΙΛΤΟΣ ΚΟΥΚΤΟΥΡΗΣ: Ἡ φοιτητικὴ συντροφιά.
ΔΩΡΑ ΜΟΛΤΣΟΥ: Τραγούδι.
ΜΙΧ. ΘΕΡΒΑΡΤΗΣ—**Κ. ΚΑΡΘΗΙΟΣ**: Δὸν Κιχάτης
(συνέχεια).
Ο ΝΟΥΜΑΣ: Φαινόμενα καὶ πράγματα.

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ: Πρωϊνοὶ περίπατοι.
ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ: Ὁ Διγενὴς Ἀκρίτας.
ΣΦΡΑΞΙΣΤΕΛΛΑ: Τὰ διηγήματα τοῦ Βουτυρά.
ΝΙΚ. ΣΤΗΡΗΜΕΤΣ: Ἡ σύγχρονη Γερμ. ποίηση.
ΙΩΣΗΦ ΡΕΦΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ὁρτὸς στὴν πλώρη ἢ
Χάρουττας—Διαβάτης.

ΑΠΟ ΒΑΘΜΑΔΑ ΣΕ ΒΑΘΜΑΔΑ: Ἡ κοινὴ γνώμη.
Εἶνα περιοδικά.—Χωρὶς γραμματόσημο.

ΥΜΝΟΙ.

ΛΟΥΪΖΑ

Στῆς ζωῆς τὸ ταξίδι,
—τί ταξίδι γοργό!—
λίγησ ὥρας παιχνίδι
σὲ λαχτάρησα ἐγώ...

Σὲ φωτόλουστη μπύρα,
κάποια νύχτα θολή,
μεθησμένος σου πήρα
πληρωμένο φιλί.

Τότες εἶμουν στὴν πρώτη
τοῦ καημοῦ ἀπελπισιά.
Φλογισμένη μου ἦ νιότη
καὶ ζητοῦσε δροσιά...

Μὰ σὰ μείναμε μόνοι,
ὦ Λουίζα μικρή,
τὴν καρδιά μας ποιοὶ πόνοι
πλημμυρίσαν πικροί!

Γι' ἄλλη κλαίω, πληγωμένος,
καὶ μεθῶ νὰ ξεχνῶ.
Τῆς ἀγάπης διαωμένος
ἀπὸ γῆ καὶ οὐρανῶ.

Γι' ἄλλον κλαίς. Κι ἂν τὸ μάτι
σοῦ δακρῖζει φριχτά—
γκρεμός, δόλος, ἀπάτη
χάσκου ν μπρός σου ἀνοιχτά.

Κ' οἱ δυὸ πόνοι ἐνωμένοι,
νοιώσαν τέτοια χαρά,
τὴ χαρὰ ποὺ μᾶς δένει
μιά, μὰ αἰώνια φορά.

Στῆς ζωῆς τὸ ταξίδι,
—τί ταξίδι γοργό!—
λίγησ ὥρας παιχνίδι
σ' εἶδα, σ' ἔχασα ἐγώ...

Μ' ἀπὸ τότε, ὦ Λουίζα,
φῶς ἢ ἀπλή μου καρδιά,
κ' ἔχει κλείσει, κορνίζα,
τὴν τρελή μας βραδιά.

ΣΕ ΠΑΙΔΙΑΤΙΚΟ ΦΙΛΟ

Γιαννάκη φίλε· ἀπὸ τὰ πρῶτα νιάτα
τὴν ἀπάτη ἀρματώθηκες, θυμήσου.
Τὰ μάτια, δίψα ὀλόμαντρα γεμάτα·
τὸ μυαλό σου, ἀργοκίνητο· ἡ ψυχὴ σου,
τῆς ἀρετῆς δὲ γνώρισε τὴ στράτα.
Κῦμα τοῦ πονηροῦ, ἢ συνειδησὴ σου.
Γιὰ τὴ μάθηση σου εἶπανε: ἀπελπίσου,

γιὰ τὸ γκρεμὸ τῆς ἠθικῆς: σταμάτα...
Μὰ κούφιος, ἀλαφρὸς, γλυκὸς στὸ κρέμα,
τῆς κοινωνίας ἀνέθηκες τὴ σκάλα...
Ξακουστό, πλαῖ σὲ πρόσωπα μεγάλα,
σ' ἀγναντεύω μὲ δόξα καὶ μὲ χρῆμα.
Τιμὲς καὶ θαυμασμοί, παιχνίδια σου εἶναι.
Γιαννάκη, πῶ τρανὸς ἀκόμα γίνε.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ